

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré ve věci:

žalobce: **Select Wine s.r.o.**, IČ 034 67 929,
sídlem nám. Dr. Holého 1057/16, 180 00 Praha 8,
zastoupený společností Tomáš Golán, daňová kancelář s.r.o.,
sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. 4531/17/5300-22441-708274,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. 4531/17/5300-22441-708274 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (dále jen „žalovaný“ nebo „odvolací orgán“), jímž žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“ nebo prvostupňový orgán“), dodatečnému platebnímu výměru čj.: 392770/16/2008-52522-110809 ze dne 26. 1. 2016.
2. Správce daně prvostupňovým rozhodnutím neuznal za období říjen 2015 žalobci nárok na odpočet z nákupu vína od společnosti TRIGA FOODS s.r.o. (dále jen „TRIGA FOODS“), z dopravy od společnosti HR TRANS, s.r.o. (dále jen „HR TRANS“), z nájmu domény od společnosti INTERNET CZ, a.s. (dále jen „INTERNET CZ“) a z nájmu od společnosti TTC Správa nemovitostí, a.s. (dále jen „TTC Správa nemovitostí“).

3. Odvolací orgán napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správce daně tak, že nárok na odpočet z přijatých plnění od HR TRANS a TTC Správa nemovitostí žalobci uznal, avšak neuznání nároku správcem daně na odpočet u přijatých plnění od společností TRIGA FOODS a INTERNET CZ potvrdil.
4. V podané žalobě předesílá žalobce, že předmětem sporu mezi žalobcem a žalovaným je skutečnost, že žalobce tvrdí, že zboží a služby od společností TRIGA FOODS a INTERNET CZ řádně nakoupil a použil pro svou ekonomickou činnost, přičemž žalovaný tvrdí, že předmětné zboží nedodala společnost TRIGA FOODS.
5. Žalobce napadá rozhodnutí odvolacího i prvostupňového orgánu a to pro nezákonnost. Námitky žalobce lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
6. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce, že řízení bylo zahájeno na základě nezákonné výzvy, na kterou žalobce z tohoto důvodu nemohl reagovat. Dle žalobce výzva č. j.: 7391073/15/2008-52522-1110809 ze dne 18. 12. 2015 neobsahovala konkrétní pochybnosti, jejichž uvedení je povinností dle ustanovení § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Na podporu svého tvrzení žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 10. 10. 2012, čj. 1 Ans 10/2012-52, ze dne 29. 11. 2013, čj. 5 Afs 11/2013-63, ze dne 9. 9. 2009, čj. 2 Afs 58/2009-85, ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 8 Afs 76/2015).
7. *Ve druhém žalobním bodu* namítá žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. Žalobce nesouhlasí s tím, že nebyl proveden výslech svědka R. H., jednatele obchodní společnosti HR TRANS, která dopravovala předmětné víno přímo od dodavatele TRIGA FOODS slovenskému odběrateli VINDEVIE. Dle žalobce mohl výslech svědka zásadním způsobem ovlivnit stanovisko žalovaného a jeho pochybnosti o tom, že víno dodala obchodní společnost TRIGA FOODS mohly být rozptýleny. Dopravce přesně věděl, kde zboží a od koho nakládal, žalovaný však nemůže předjímat, co svědek v rámci své výpovědi sdělí. Žalobce rovněž vytýká žalovanému, že neověřoval u obchodní společnosti INTERNET CZ, zda u něj byla registrována doména selectwine.eu. Postup žalovaného tak byl v rozporu s daňovým řádem i v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2014, sp. zn. 8 Afs 79/2012).
8. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce namítá nesprávné a účelové hodnocení zjištěných skutečností. Dokumentace předložená správcem daně ze šetření v Hovoranech je natolik nekvalitní, že z ní nelze dovozovat, že by byly tanky v havarijním stavu. Z některých fotografií je naopak patrné, že tanky byly v pořádku (včetně nových nerezových ventilů) a na většině fotografií jsou patrné široké louže na dně tanků, které představují zbytky skladovaného vína. Ze čtyř fotografií by bylo možno odvodit, že tanky na nich jsou ve špatném stavu, což jsou tanky z lisovny ve vstupní části budovy. Při objemu celého skladu asi 500.000 litrů a objemu jednoho tanku 6.351 L je počet tanků ve skladu roven osmdesáti. Množství vína nakoupeného od společnosti TRIGA FOODS (182.000 L) vyžadovalo ke skladování však pouze 28 tanků. S ohledem na uvedené nesouhlasí žalobce ani s žalovaným, který uvedl, že „dle sdělení okolních obyvatel při místním šetření dne 15. 6. 2016 je objekt již delší dobu opuštěný.“ Dle žalobce se jedná pouze o ničím nepodložené skutečnosti. Rovněž odkaz na znalecký posudek č. 2636/2015 není pro danou věc případný, neboť tento posudek byl vyhotoven mnohem dříve, než k vlastnímu skladování vína vůbec došlo.

9. Žalobce nesouhlasí rovněž s hodnocením svědecké výpovědi pana L., jednatele obchodní společnosti TRIGA FOODS, které ze strany žalovaného bylo ryze účelové. Svědek v rámci této výpovědi potvrdil, jak ke spolupráci obou firem došlo, kdo víno přepravoval a stácel, popsal i sklad, ve kterém bylo víno skladováno, potvrdil, že k realizaci obchodů došlo tak, jak je uvedeno v dokladech. Dodavatel TRIGA FOODS řádně podával příznání k DPH a své povinnosti si hradil. Žalobce nesouhlasí s hodnocením odpovědi svědka na otázku, jak a kým byla stanovena cena za zboží, tak, že dle žalovaného svědek „*Jak byla stanovena cena vína, si přesně nepamatoval.*“ Přitom svědek ve své výpovědi uvedl „*V rámci té smlouvy, kterou podepsal pan K., přesné znění si nepamatuji.*“ Odpověď svědka tak byla zcela jiná, než se snaží žalovaný zde přednést. Svědek si však nepamatoval přesné znění smlouvy, nikoliv jak a kým byla stanovena cena.
10. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce uvádí, že žalovaný nezpochybnil celou přepravu vína od TRIGA FOODS až do VINDEVIE, s.r.o. (dále jen „VINDEVIE“) na Slovensku a odpočet daně na vstupu z této přepravy žalobci v plné výši uznal, neměl tedy žádný důvod zpochybnit i samotný nákup přepravovaného vína. Ostatně samotný nákup vína žalovaný nezpochybnil nikdy, jeho zpochybnění nároku na odpočet je založeno výhradně na skutečnosti, že předmětné víno nedodala firma TRIGA FOODS. V návaznosti na uvedené žalobce odkazuje na rozhodnutí Soudního dvora Evropské Unie (dále jen „SDEU“) C-446/15 s tím, že postup žalovaného je nesprávný, neboť nárok na odpočet daně lze odmítnout pouze tehdy, pokud z objektivních důkazů vyplývá, že je uplatňován podvodně.
11. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že s právním názorem žalobce uvedeným v žalobě nesouhlasí. Skutkový stav a právní posouzení jsou podrobně rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakožto i v celém předloženém spisovém materiálu.
12. K námitkám *v prvním žalobním bodu* žalovaný uvedl, že z výzvy k odstranění pochybností je seznatelné, jaké pochybnosti vznikly správci daně po přezkoumání daňového příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2015 o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti údajů o přijatých zdanitelných plněních vykázaných v oddílu C. a proč byl žalobce vyzván, aby se ke vzniklým pochybnostem vyjádřil a pravdivost svých tvrzení prokázal. Dle žalovaného ke vzniku konkrétní pochybnosti formulované ve výzvě k odstranění pochybností vedla správce daně analýza částek uvedených v předmětném příznání, konkrétně skutečnost, že na straně přijatých zdanitelných plnění byly deklarovány hodnoty v jednotkách milionů, přičemž u žalobce již probíhal postup k odstranění pochybností za předchozí zdaňovací období a vzniklé pochybnosti byly obdobného charakteru. V podrobnostech žalovaný odkazuje na body [50] a násl. rozhodnutí o odvolání, kde žalovaný dospěl k závěru, že výzva sice mohla být formulována precizněji, nicméně byla vydána v souladu s požadavky danými ustanovením § 89 odst. 1 daňového řádu s tím, že podmínka existence pochybností byla naplněna.
13. K námitkám *ve druhém žalobním bodu* žalovaný uvedl, že svědecká výpověď pana R. H., jednatele dopravní společnosti uskutečňující přepravu vína, nebyla ze strany správce daně provedena z toho důvodu, že nemohla osvědčit, že deklarovaný dodavatel TRIGA FOODS skutečně dodal žalobci deklarované zboží v požadovaném množství, čase a ceně za daných smluvních podmínek, dle doložených daňových dokladů a předmětu plnění. Prověřením sítě internet ohledně zaregistrované domény „selectwine.eu“ nebylo zjištěno používání této domény. I přes možnost zaregistrování předmětné domény z důvodu

blokace názvu tedy nebylo žádným způsobem prokázáno její použití, a nebylo tudíž prokázáno, že by přijaté daňové doklady od dodavatele INTERNET CZ mohly být ve smyslu ustanovení § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro předmětné období (dále jen „ZDPH“) uznány k oprávněnosti nároku na odpočet daně.

14. K námitkám *ve třetím žalobním bodu* žalovaný uvedl, že se neztotožňuje s námitkou, že hodnotil zjištěné skutečnosti nesprávně a účelově. Ze spisového materiálu vyplývá, že správce daně provedl místní šetření v Hovoranech ve skladových prostorách obchodní společnosti CE WINES s.r.o. (dále jen „CE WINES“) ve dnech 16. 5. 2016 a 25. 5. 2016. Z fotografií pořízených při místním šetření je patrné značné opotřebení objektu i jeho vybavení, sklad dle správce daně nesplňuje ani hygienické požadavky pro ukládání potravin, technologické nádrže a tanky byly v havarijním stavu a určené do šrotu. Podrobně žalovaný popisuje zjištění při místním šetření v bodě [23].
15. Výslech svědka L. L. je pak žalovaným shrnut v bodě [42] rozhodnutí o odvolání. Svědek sice potvrdil, že s žalobcem obchodoval, ale svědecká výpověď nemůže být použita jako důkaz prokazující uskutečnění zdanitelného plnění, tj. dodání zboží deklarovaným dodavatelem, poněvadž svědek si na některé věci nevzpomněl, některé věci odmítl uvést, neuvedl původ vína, neuvedl dodavatele. Nebyly doloženy dokumenty, které svědek uvedl, že má v držení; dodavatel pak nedoložil požadované doklady ani na základě výzvy k součinnosti.
16. I když žalobce hodnotí závěry z provedených důkazů učiněné správcem daně jako účelové, v rámci postupu k odstranění pochybností se správcem daně nekomunikoval. Na výzvu a sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností vůbec nereagoval a žádné důkazní prostředky dokládající jeho tvrzení nedoložil. Nesouhlas žalobce s hodnocením důkazních prostředků neznamená, že by je správce daně hodnotil účelově či postupoval v rozporu se zákonem.
17. K námitkám *ve čtvrtém žalobním bodu* žalovaný uvedl, že bez bližšího kontextu a specifik případu zmíněného žalobcem nelze mít postaveno najisto, že dané rozhodnutí SDEU bezezbytku dopadá na nyní řešenou věc. Žalovaný proto odkazuje na ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 22. 1. 2015 č. j. 7 Afs 151/2014-32, uvedl: *„Stěžovatelova argumentace v kasační stížnosti v podstatě spočívá v tom, že na daňovém dokladu nemusí být uvedena správně osoba poskytující zdanitelné plnění, ale je pouze nutné, aby osoba, která skutečně poskytla zdanitelné plnění, byla plátcem DPH. S tímto závěrem se však Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené neztotožnil. Povinností stěžovatele bylo prokázat, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo tak, jak je v daňových dokladech deklarováno. Jestliže bylo v průběhu daňového řízení prokázáno, že daňové doklady, které mají prokázat nárok na uplatnění odpočtu DPH, ve skutečnosti nevystavil plátcem, který je na daňových dokladech uváděn jako ten, který zdanitelné plnění uskutečnil, nesplnil stěžovatel jednu z podmínek nutných pro uplatnění nároku na odpočet DPH, neboť nepředložil správci daně daňové doklady se všemi zákonem předepsanými náležitostmi.“* V rámci prokazování splnění podmínek pro přiznání nároku na odpočet daně byl tedy žalobce povinen rovněž prokázat, že předmětné zdanitelné plnění bylo skutečně poskytnuto osobou uvedenou na dokladu jako dodavatel.
18. V replice ze dne 21. 7. 2017 žalobce zopakoval, že trvá na tom, že výzva, kterou byl zahájen postup k odstranění pochybností, byla výzvou nezákonnou, a že žalovaný nemůže

předjímat, jak by dopadl výslech R. H. Dále dodal, že pokud není skutečnost dle správce daně jednoznačně prokázána, není svědecká výpověď svědka nadbytečná, ledaže by se tím žalobce snažil řízení neúměrně protahovat, což v projednávaném případě nenastalo a nadto tato výpověď mohla osvětlit i skladování vína v Hovoranech. Žalovaný nemůže předem předjímat, jak by šetření u korporace INTERNET CZ dopadlo. Svá žalobní tvrzení opírá žalobce zejména o vyhodnocení místního šetření v Hovoranech, když správce daně pořídil záměrně neostře fotografie, ze kterých i přes tuto skutečnost jsou patrné zbytky vín na dně tanků, přesto žalovaný tvrdí, že se jednalo o nádrže vhodné pouze do šrotu. K tomu žalobce dodává, že místní šetření probíhalo těsně před rekonstrukcí celého skladu (který je dnes zcela obnoven) a že samotné skladování vína probíhalo ve skladu v Hovoranech téměř s ročním časovým předstihem před provedením místního šetření. Závěrem žalobce uvádí, že rozsudek SDEU C-446 Signum Alfa Sped, resp. jeho právní věta dopadá i na právě projednávanou věc. Pokud správce daně nepochybně existenci zdanitelného plnění, ale zpochybňuje pouze skutečnost, že jej mohl dodat konkrétní dodavatel, v projednávaném případě TRIGA FOODS, protože k tomu neměl potřebné zázemí či prostředky, lze se zabývat pouze tím, zda v předchozím plnění byl spáchán podvod na dani a zda o tom žalobce věděl nebo vědět mohl.

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný výslovně uvedli, že souhlasí s takovým projednáním věci (§ 51 s.ř.s.).
21. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
22. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce, že celé řízení bylo zahájeno na základě nezákonné výzvy, na kterou žalobce z tohoto důvodu nemohl reagovat. Dle žalobce výzva č. j.: 7391073/15/2008-52522-1110809 ze dne 18. 12. 2015 neobsahovala konkrétní pochybnosti, jejichž uvedení je povinností správce daně dle ustanovení § 89 daňového řádu.
23. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že dne 18.12. 2015 správce daně vydal výzvu k odstranění pochybností č.j. 7391073/15/2008-52522-1110809 dle ustanovení § 89 daňového řádu, kterou byl zahájen postup k odstranění pochybností za zdaňovací období říjen 2015. Ve výzvě správce daně uvedl, že po přezkoumání přiznání k dani z přidané hodnoty, které daňový subjekt podal dne 24. 11. 2015 za říjen 2015 mu vznikly pochybnosti o přijatých zdanitelných plněních vykázaných v oddílu C. přiznání, neboť v podaném daňovém přiznání za zdaňovací období říjen 2015 daňový subjekt vykázal vysokou částku přijatých zdanitelných plnění na ř. 40 a dosud neodstranil pochybnosti správce daně o údajích uvedených v přiznání za září 2015. Daňový subjekt byl vyzván k prokázání nároku na odpočet daně ve smyslu ustanovení § 72 a § 73 ZDPH. Z uvedené výzvy je zřejmé, že do pochybností správce daně se promítla jednak skutečnost, že za předmětné zdaňovací období daňový subjekt vykázal na ř. 40 vysokou částku přijatých zdanitelných plnění a jednak, že u něho již byl zahájen postup k odstranění pochybností za předchozí zdaňovací období a vzniklé pochybnosti byly obdobného charakteru. Lze se ztotožnit s žalobcem, že výzva mohla být formulována podrobněji, přesto soud dospěl k závěru, že pokud by shledal námitku v prvním žalobním bodu důvodnou, jednalo by se o přepjatý formalismus, neboť na základě vydání této výzvy nedošlo ke zkrácení práv žalobce, když následně byla

vydána další výzva (k prokázání skutečnosti) ze dne 22. 3. 2016, č.j. 1945199/16/2008-60561-110911, na základě níž byl daňový subjekt vyzván k prokázání skutečností ve smyslu ustanovení § 72 a § 73 ZDPH a poté po předložení důkazů a uplatnění důkazních návrhů proběhlo důkazní řízení, které vyústilo ve vydání napadených rozhodnutí.

24. *Ve druhém a třetím žalobním bodu namítá žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, přičemž zjištěné skutečnosti nesprávně hodnotil.*
25. Žalobce nesouhlasí s tím, že nebyl proveden výslech svědka R. H., jednatele obchodní společnosti HR TRANS, která dopravovala předmětné víno přímo od dodavatele TRIGA FOODS slovenskému odběrateli VINDEVIE a neověřoval u obchodní společnosti INTERNET CZ, zda u něj byla registrována doména selectwine.eu. Dle žalobce byla dále nesprávně posouzena dokumentace ze šetření v Hovoranech a žalobce nesouhlasí ani s hodnocením svědecké výpovědi pana L., jednatele obchodní společnosti TRIGA FOODS. Tyto námitky posoudil soud společně, neboť spolu úzce souvisí.
26. Soud konstatuje, že žalovaný v bodu 28. napadeného rozhodnutí uzavřel, že „*ohledně přepravy nejsou v řízení zjištěny důvodné pochybnosti. Z tohoto důvodu mění v tomto ohledu závěr prvostupňového správce daně ve prospěch daňového subjektu. Nadále však trvá, že odvolatel neprokázal, u přijatých zdanitelných plnění od deklarovaného dodavatele TRIGA FOODS s.r.o., oprávněnost nároku na odpočet daně. Při posuzování oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně není rozhodné, zda odvolatel předmětná plnění objednal, převzal je a i zaplatil, rozhodné pro nárok na odpočet je, zda šlo skutečně o přijaté zdanitelné plnění, tedy plnění v deklarovaném množství (rozsahu), zda bylo skutečně uskutečněno deklarovaným plátcem tj. obchodní korporací TRIGA FOODS s.r.o. dle předestřených listinných důkazů a zda bylo následně použito zákonem předpokládaným způsobem, tj. ve smyslu znění § 72 a násl. ZDPH.*“
27. K neprokázání dodání zboží - vína dodavatelem TRIGA FOODS odvolací orgán uvedl, že i když jednatel L. L. ve svědecké výpovědi potvrdil, že obchodoval s firmou Select Wine s.r.o., jeho svědecká výpověď nemohla být použita jako důkaz prokazující dodání zboží deklarovaným plátcem daňovému subjektu. K jeho výpovědi blíže odvolací orgán uvedl, že svědek vypovídal v obecné rovině, na některé věci si nevzpomněl, odmítl uvést původ zboží - vína, neuvedl dodavatele. I když uvedl, že má potvrzení o kolaudačním rozhodnutí potřebném k provozování skladu Státní zemědělské a potravinářské inspekce a atesty tanků, tyto doklady nebyly předloženy ani na základě výzvy k součinnosti. Dodavatel tj. společnost TRIGA FOODS nedoložil k výzvě správce daně ani evidenci pro DPH, doklady o nákupu vína, přepravní doklady a další doklady požadované správcem daně. Přitom správce daně zjistil, že pan L. L., je také jednatelem odběratelské společnosti CE WINES, která odebírala víno od slovenské firmy VINDEVIE, tedy odběratele společnosti Select Wine s.r.o.
28. Odvolací orgán k tomu dodal, že „*je s podivem, že TRIGA FOODS dodává víno v ČR dodavateli Select Wine s.r.o., ta dodává odběrateli na Slovensku VINDEVIE s.r.o. a ta dodává zase do ČR společnosti CE WINES s.r.o. Tento vytvořený obchodní řetězec je značně nelogický a vytvořen účelově. Pan L. jednak víno prodává prostřednictvím společnosti TRIGA FOODS s.r.o. na základě daňových dokladů za cenu 0,5 EUR/1 l odvolateli a přitom toto víno nakupuje prostřednictvím jiné společnosti ze Slovenska za cenu 0,51 EUR/1 l, tedy za vyšší cenu. Tento obchod postrádá logické myšlení. Navíc sklad v Hovoranech na základě smlouvy o skladování ze dne 10.9.2015 pronajímá firma CE WINES s.r.o. firmě TRIGA FOODS s.r.o. (u obou firem shodný jednatel). V tomto skladu jsou nevyhovující podmínky pro jakékoliv skladování z*

důvodu havarijního stavu objektu včetně zařízení a vybavení. Z výše uvedených důvodů neprokázal odvolatel nárok na odpočet daně v souladu s ust. § 72 ZDPH“.

29. S tímto závěrem nelze podle soudu zatím souhlasit a to právě z důvodů námitek uplatněných ve druhém a třetím žalobním bodu.
30. Žalovaný de facto založil svou úvahu o nesplnění podmínek v ust. § 72 ZDPH na skutečnosti, že v daném případě byl účelově vytvořen obchodní řetězec, kdy společnost *TRIGA FOODS* dodává víno v ČR dodavateli *Select Wine s.r.o.*, a ta je dodává odběrateli na Slovensku *VINDEVIE s.r.o.*, která ho dodává zase zpět do ČR společnosti *CE WINES s.r.o.*, přitom pan L. je jednatelem společnosti *TRIGA FOODS* (dodavatel žalobce) i společnosti *CE WINES*, která sklad v Hovoranech pronajímá firmě *TRIGA FOODS* a je též jedním z konečných odběratelů (bod 30. napadeného rozhodnutí). Z uvedeného lze dovodit, že žalobce, který stojí uprostřed popsaného řetězce, mohl být a byl zapojen do daňového podvodu v podobě obchodního řetězce.
31. Z chronologie spisového materiálu soud zjistil, že:
 - Dne 9. 5. 2016 správce daně zaslal dožádání na Finanční úřad pro Jihomoravský kraj Územní pracoviště v Kyjově k provedení místního šetření na adrese Hovorany ve skladových prostorách společnosti *CE WINES*.
 - Dne 10. 5. 2016 se vyjádřil daňový subjekt ve věci navrhovaného svědka A. K., kde uvedl, že tento může potvrdit fyzickou existenci nakoupeného vína, neboť toto víno od daňového subjektu nakoupil.
 - Dne 22. 5. 2016 se vyjádřil odvolatel ve věci navrhovaného svědka R. H., kde uvedl, že tento může potvrdit skutečnou realizaci dopravy předmětného vína.
 - Dne 9. 6. 2016 byla provedena svědecká výpověď pana L. L., jednatele dodavatelské firmy *TRIGA FOODS*.
 - Dne 17. 6. 2016 byla doručena odpověď na dožádání z Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj Územního pracoviště ve Veselí nad Moravou zaevidované pod č.j. 5117958/16 se sdělením, že dožádaný správce daně provedl dne 16. 5. 2016 a 25. 5. 2016 místní šetření na adrese Hovorany 132 ve skladu firmy *CE WINES*.
 - V úředním záznamu Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj Územního pracoviště ve Veselí nad Moravou, je mimo jiné uvedeno, že dle sdělení okolních obyvatel při místním šetření dne 16. 5. 2016 je objekt delší dobu opuštěný. Dle sdělení správce daně je budova velmi opotřebená s nutností rekonstrukce, nesplňuje požadavky hygienické pro skladování vína či potravin. Ve skladu se dne 25. 5. 2016 nacházelo čerpadlo a před skladem byl tahač s cisternovým návěsem. Dovezení čerpadla a přistavení tahače s cisternou se jevílo jako účelové. Dle sdělení společníka firmy *CE WINES* pana M. je nutné provedení rekonstrukce budovy včetně technologie. Ve vstupní hale se nacházela lisovna a výrobní vína v havarijním stavu, v zadní části objektu byl sklad železných tanků také v havarijním stavu, všechny nádrže byly prázdné. Správce daně pořídil ze spisu daně z nemovitostí dne 17. 5. 2016 kopii kupní smlouvy skladu Hovorany 132 ze dne 18. 2. 2015 a znalecký posudek č. 2636/2015 ke skladu. Dle kupní smlouvy byla cena nemovitosti ve výši 1 250 000 Kč. Dle znaleckého posudku byla stanovena cena nemovitosti ve výši 2 067 550 Kč a v posudku bylo uvedeno, že hala je dlouhodobě nevyužívaná, bez řádné údržby, sklad je určen pro zemědělské produkty, přípojka plynu není, voda jen studená, vytápění kanceláří akumulací kamna, okna jsou dřevěná, nyní je objekt bez vytápění, WC je podstandardní, stáří stavby 45 let, v objektu dochází k silnému zatékání střechy, a tím k narušení nosných obvodových stěn u hlavního vstupu, hala vyžaduje celkovou opravu, zastavěná plocha je 405 m², příjezd k pozemku je po zpevněné komunikaci, technologické nádrže jsou určeny do šrotu. K cisterně bylo

dožádaným správce daně zjištěno, že cisternu RZ H. společnost AUTO KMENTA s.r.o. vlastnila, v roce 2015 a 2016 ji pronajala společnosti HR TRANS s.r.o. a v roce 2016 cisternu prodala tomuto nájemci.

- Dne 15. 7. 2016 byla zaslána Výzva k poskytnutí údajů č.j. 5612934/16/2008-60561,- 106288 firmě TRIGA FOODS k doložení evidence pro DPH, výpisů z BÚ, hlavní knihy, nabývacích dokladů - faktur přijatých k nákupu vína, dalších dokladů souvisejících s prodejem, přepravou a skladováním vína, dokladu o způsobilosti provozování skladu v Hovoranech 132, kolaudační rozhodnutí, dokladu o ohlášení k provozování skladu Státní zemědělské a potravinářské inspekce a atestů tanků na víno. Na tuto výzvu nebylo ze strany firmy TRIGA FOODS žádným způsobem reagováno.
- Dne 11. 5. 2016 zaslal správce daně mezinárodní dožádání na Slovensko za účelem prověření u slovenského plátce VINDEVIE, zda došlo k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění s vínem od odvolatele. Dne 18.8.2016 byla doručena odpověď, kde slovenský správce daně uvedl tyto zjištěné skutečnosti: společnost VINDEVIE potvrdila obchodní spolupráci, víno bylo dovezené v cisternách, bylo provedeno odebrání vzorku, víno bylo nalahvováno, cenu stanovil odběratel, zboží převzal jednatel nebo sekretářka s dovezenou fakturou k potvrzení, úhrada proběhla bankou, firma má 7 zaměstnanců, zabývá se obchodováním s vínem. Víno bylo prodáno zpět do ČR odběrateli CE WINES s.r.o., dopravu zajišťovala firma HR TRANS s.r.o. do Velkých Bílovic (dle doložených CMR místo dodávky). Dle doložené evidence pro DPH, knihy faktur pohledávek od 1.9. do 31.12.2015 jsou odběratelé společnosti VINDEVIE, s.r.o. z ČR např. PROALCO CZECH REP., a.s. (L. L. v roce 2015 člen dozorčí rady), Praha, Bonvín, s.r.o., Břeclav, Vinařství Velké Bílovice s.r.o., CE WINES s.r.o., Praha (jednatel L. L.).
- Ze správního spisu vyplývá rovněž, že správce daně nepřistoupil k provedení navržených svědeckých výpovědi svědků R. H. (jednatele dodavatele dopravy HR TRANS) a Ing. A. K. (jednatele odběratele VINDEVIE) z důvodu, že správce daně nepochybně, že zboží bylo převezeno od dodavatele Select Wine s.r.o. k odběrateli VINDEVIE na Slovensko v cisternách, což potvrdilo i mezinárodní dožádání ze Slovenska. Stejně tak bylo potvrzeno, že odběratel VINDEVIE na Slovensku toto zboží přijal, což uvedl jednatel Ing. K. slovenskému správci daně při místním šetření a doložil k tomu důkazní prostředky. Navržené svědecké výpovědi však nemohou prokázat to, že deklarovaný dodavatel TRIGA FOODS skutečně dodal v požadovaném množství, čase a ceně za daných smluvních podmínek odvolateli dané zboží (víno), dle doložených daňových dokladů a předmětu plnění.

32. Soud nejprve uvádí, že se neztotožnil s námitkou, že nebyl zjištěn dostatečně skutkový stav z důvodu, že nebyl proveden výslech svědka R. H., jednatele obchodní společnosti HR TRANS, o níž žalobce tvrdí v žalobě, že dopravovala předmětné víno přímo od dodavatele TRIGA FOODS slovenskému odběrateli VINDEVIE. Je tomu tak proto, že uvedené tvrzení vyvrací vyjádření žalobce ze dne 27. 4. 2016, v němž mimo uvádí, že „Zboží bylo v okamžiku, kdy je daňový subjekt nakupoval, skladováno v Hovoranech. Jedná se o sklad společnosti CE WINES, kde na základě smlouvy o skladování toto zboží skladoval dodavatel TRIGA FOODS. Vzhledem k tomu, že charakter komodity při takovém objemu vyžaduje speciální skladovací prostory, je možno ji skladovat pouze na vybraných místech. Sklad společnosti CE WINES je jedním z mála v ČR, který požadavkům na skladování jakostního vína ve velkých objemech odpovídá. Zboží bylo přepravováno ihned po nákupu na Slovensko, proto jej sám daňový subjekt nikde neskladoval.....Zboží bylo dopravováno z Hovoran do SR prostřednictvím společnosti HR TRANS, veškeré podrobnosti jsou uvedeny v přepravních dokladech.“ Z uvedeného vyplývá nadbytečnost provedení výslechu svědka R. H.,

jednatele obchodní společnosti HR TRANS, neboť tato společnost prováděla přepravu toliko ze skladu v Hovoranech (přímo) odběrateli tj. společnosti VINDEVIE na Slovensko, nikoli přepravu od dodavatele tj. společnosti TRIGA FOODS do skladu v Hovoranech. S ohledem na uvedené proto soud shledal zcela účelovou námitku žalobce, že výslech jmenovaného svědka mohl zásadním způsobem ovlivnit stanovisko žalovaného a jeho pochybnosti o tom, že víno dodala žalobci obchodní společnost TRIGA FOODS. Tvrzení žalobce, že dopravce přesně věděl, kde zboží a od koho nakládal, se tak může týkat pouze nakládky předmětného zboží ve skladu v Hovoranech odběrateli žalobce. S uvedeným koresponduje i výše uvedený závěr žalovaného v bodu 28. napadeného rozhodnutí, kde uzavřel, že ohledně přepravy nejsou v řízení zjištěny důvodné pochybnosti. Z tohoto důvodu změnil i závěr prvostupňového správce daně ve prospěch daňového subjektu, avšak setrval, na tom, že daňový subjekt neprokázal u přijatých zdanitelných plnění od dodavatele TRIGA FOODS oprávněnost nároku na odpočet daně. Dále soud uvádí, že nepřisvědčil ani námitce, že žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav z důvodu, že neověřoval u obchodní společnosti INTERNET CZ, zda u něj byla registrována doména selectwine.eu., je tomu tak proto, že samotná registrace nemá vypovídací schopnost o uskutečnění zdanitelného plnění.

33. V návaznosti na výše uvedené posuzoval soud námitky, zda správce daně zjištěné skutečnosti nesprávně hodnotil a to zejména s ohledem na poukaz žalobce týkající se hodnocení šetření v Hovoranech a hodnocení svědecké výpovědi pana L., jednatele obchodní společnosti TRIGA FOODS.
34. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce k vyjádření ze dne 27. 4. 2016 připojil Rámcovou kupní smlouvu na dodávku tichého vína a dalšího zboží s dodavatelem TRIGA FOODS ze dne 10. 9. 2015 a Smlouvu o skladování uzavřenou mezi skladovatelem tj. společností CE WINES a ukladatelem společností TRIGA FOODS rovněž ze dne 10. 9. 2015.
35. Shodné datum uzavření těchto smluv v návaznosti na údaj sdělený žalobcem dne 27. 4. 2016, že *„Zboží bylo v okamžiku, kdy je daňový subjekt nakupoval, skladováno v Hovoranech. Jedná se o sklad společnosti CE WINES, kde na základě smlouvy o skladování toto zboží skladoval dodavatel TRIGA FOODS. Vzhledem k tomu, že charakter komodity při takovém objemu vyžaduje speciální skladovací prostory, je možno ji skladovat pouze na vybraných místech. Sklad společnosti CE WINES je jedním z mála v ČR, který požadavkům na skladování jakostního vína ve velkých objemech odpovídá. Zboží bylo přepraveno ihned po nákupu na Slovensko, proto jej sám daňový subjekt nikde neskladoval...“* mohlo dle soudu vyvolávat ve správci daně pochybnost o uskutečnění zdanitelného plnění společností TRIGA FOODS, právě proto bylo správně správcem daně dožádáno provedení místního šetření ve skladu v Hovoranech.
36. O provedení místního šetření byl vyhotoven úřední záznam Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj Územního pracoviště ve Veselí nad Moravou ze dne 1. 6. 2016. Úřední záznam byl vyhotoven dle § 80 odst. 3 daňového řádu, dle něhož o průběhu místního šetření sepíše správce daně podle povahy šetření protokol nebo úřední záznam. Podle odst. 4 tohoto ustanovení správce daně může pořizovat obrazový nebo zvukový záznam o skutečnostech dokumentujících průběh úkonu, o čemž předem uvědomí osoby, které se tohoto úkonu účastní.
37. V daném případě dospěl soud k závěru, že z povahy šetření bylo na místě provést nikoli úřední záznam, nýbrž protokol o místním šetření. Je tomu tak nejen pro význam a důležitost tohoto důkazního prostředku v daném řízení (viz sdělení žalobce dne 27. 4. 2016, že *„Jedná se o sklad společnosti CE WINES, kde na základě smlouvy o skladování toto*

zboží skladoval dodavatel TRIGA FOODS. Vzhledem k tomu, že charakter komodity při takovém objemu vyžaduje speciální skladovací prostory, je možno ji skladovat pouze na vybraných místech. Sklad společnosti CE WINES je jedním z mála v ČR, který požadavkům na skladování jakostního vína ve velkých objemech odpovídá.“), ale zejména proto, že úřední záznam ze dne 1. 6. 2016 obsahuje údaje, které měly být podpořeny připojenou fotodokumentací, přičemž tyto údaje jednak nejsou jednoznačné a jednak nemají adekvátní vypovídací hodnotu. Fotodokumentace zaznamenaná na CD není převážně použitelná pro důkazní řízení, je rozmazaná a zabírá objekty v takových detailech, že je nelze důkazně využít. Přitom ve smyslu ust. § 60 odst. 3 daňového řádu protokol již mohl (pokud by byl vyhotoven musel) obsahovat návrhy osob, které se šetření zúčastnily, nebo jejich výhrady směřující proti obsahu protokolu, a rovněž vyjádření správce daně k uplatněným návrhům nebo výhradám, jinými slovy námitkám uplatněným v žalobě vůči zjištění skutkového stavu v rámci místního šetření tak mohl být dán prostor již v rámci prováděného šetření (nikoli s odstupem cca 1 roku), kdy osoby, které se jej účastnily, mohly přímo na místě uvést své připomínky, popř. námitky a svá vyjádření k jednotlivým zjištěním. Je třeba dodat, že zaznamenaná zjištění skutkového stavu od sousedů je obecné a nemá právní relevanci. Naopak se soud neztotožňuje s námitkou žalobce, který nesouhlasí s odkazem na znalecký posudek č. 2636/2015, který byl vypracován ke kupní smlouvě ze dne 18. 2. 2015, neboť i když byl vypracován již k datu předcházejícímu tvrzenému skladování vína (říjen 2016), žalobce současně netvrdí, potažmo nenabízí žádný důkazní prostředek, že by se od vypracování znaleckého posudku změnil stav technologického zařízení skladu v důsledku uskutečněných investic, naopak dle sdělení přítomného R. M. projde budova včetně technologie v blízké době rekonstrukcí. V tomto smyslu shledal soud námitku nesprávného posouzení zjištění získaných v rámci místního šetření ve skladu v Hovoranech důvodnou.

38. I když se soud ztotožňuje s žalovaným, že při posuzování oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně není dostatečným prokázat, že daňový subjekt předmětná plnění objednal, převzal i zaplatil, přesto je názoru, že po provedeném dokazování (zejména o protokol o výsledku svědka L. L., úřední záznam Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj Územního pracoviště ve Veselí nad Moravou o provedení místního šetření dne 16. 5. 2016 a dne 25. 5. 2016 ze dne 1. 6. 2016 a odpověď daňového úřadu Banská Bystrica na mezinárodní dožádání týkající se slovenského plátce VINDEVIE) bylo na místě důkazní řízení doplnit o provedení dalších důkazů.
39. K posouzení výpovědi svědka L. L. soud uvádí, že se ztotožňuje s posouzením výpovědi tohoto svědka v té míře, že jmenovaný svědek se vyjadřoval v obecné rovině, bez uvedení podrobnějších informací, které nechtěl sdělit, což se promítlo zejména v odpovědi na otázku č. 6, kdy k dotazu „*Můžete blíže specifikovat vaše dodavatele*“, uvedl svědek „*Ne, bohužel je to moje obchodní tajemství, nezlobte se, v rámci obchodního tajemství nebudu sdělovat ani mé odběratele ani mé dodavatele.*“ Přitom svědek k předcházející otázce č. 5 „*Kde bylo víno deklarované na vámi vystavených dokladech pro daňový subjekt v okamžiku prodeje skladováno? Od koho bylo víno nakoupeno a přepraveno?*“ sdělil, že „*Víno bylo skladováno v Hovoranech a následně nakládáno do autocisteren. Víno bylo nakoupeno od tuzemských a zahraničních dodavatelů a přepravu si zajišťoval pan K., co vím, na kamionech bylo uvedeno HR TRANS, společnost pana R. H. Vývoz směřoval na Slovensko*“.
40. Soud dále odkazuje na bod 29 žalobou napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl důvody, pro které svědecká výpověď nebyla použita jako důkaz prokazující uskutečnění zdanitelného plnění, tj. dodání zboží deklarovaným plátcem daňovému subjektu (ačkoliv

svědek uvedl, že má potvrzení o kolaudačním rozhodnutí potřebného k provozování skladu Státní zemědělské a potravinářské inspekce a atesty tanků, tyto doklady ani na výzvu k součinnosti nepředložil, společnost TRIGA s.r.o. nedoložila evidenci pro DPH, doklady o nákupu vína, přepravní doklady a další doklady požadované správcem daně ve výzvě k součinnosti). S uvedenými důvody se soud zcela neztotožňuje a souhlasí s výtkou žalobce týkající se hodnocení odpovědi svědka na otázku č. 4 *„Jak a kým byla stanovena cena zboží u jednotlivých dodávek“*, kdy svědek uvedl *„V rámci té smlouvy, kterou podepsal pan K., přesné znění si nepamatuji. Když ji chcete vidět, můžu ji doložit, stejně tak faktury, nebo emaily, nemám tady počítač tak si to nepamatuji.“* Jak již bylo soudem předestřeno výše, soud dospěl k závěru, že bylo na místě doplnit dále důkazní řízení o provedení dalších důkazů, které by podpořily či vyvrátily svědkem uváděné skutečnosti nebo doplnily úmyslně zamlčené skutečnosti. Jinými slovy žalovaný po shromáždění důkazních prostředků a jejich vyhodnocení s ohledem na jím učiněné skutkové závěry obsažené zejména v bodech 28. – 30. napadeného rozhodnutí měl vyjít nejen ze svého dílčího závěru, že žalobce neunesl svou důkazní povinnost o prokázání přijetí zdanitelného plnění od osoby uvedené jako poskytovatel plnění na daňovém dokladu, nýbrž své skutkové závěry měl a mohl podpořit provedením dalších důkazů, resp. si tyto důkazní prostředky opatřit formou součinnosti s jinými subjekty (nabízí se možnost obrátit se na provozování skladu v Hovoranech ohledně vydání kolaudačního povolení na příslušný stavební úřad či ohledně provozování skladu vína na Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci, popř. na orgán, který měl vydat atesty pro tanky umístěné v tomto skladu, to vše s přihlédnutím k tvrzení žalobce, že předmětný sklad měl vyhovovat požadavkům na skladování jakostního vína ve velkých objemech).

41. Za daného skutkového stavu soud proto shledal důvodnými námitky žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci. Soud má za to, že bylo předčasné, aby žalovaný pristoupil již k hodnocení jednotlivých důkazů bez jejich doplnění a učinění závěrů tak, jak je uvedl ve výše označených bodech, tedy zejména v bodech 28. – 30. napadeného rozhodnutí se závěrem o nesplnění podmínek pro vznik nároku na odpočet daně dle § 72 odst. 1, 3 a § 73 odst. 1 písm. a) zákona o DPH. Soud dává žalovanému rovněž do úvahy po doplnění důkazního řízení o výše uvedené listinné důkazy, zda by měl znovu provést výslech svědka L. L., jednak aby svou výpověď mohl konkretizovat ve vztahu k těmto zjištěním, vyjádřit se k nim a případně vysvětlit případný rozpor. Nelze totiž pominout, že svědecká výpověď je obecně významným důkazem, neboť osvětluje osobou svědka skutečnosti, které vyplývají z listinných dokladů a jiných zjištění správce daně. Naléhavěji se zákonnost jejího provedení a posouzení jeví o to více, že je realizována v té fázi daňového řízení, kdy se vrací důkazní břemeno na daňový subjekt (sekundární důkazní břemeno). Je tak třeba, aby byl svědkovi poskytnut dostatečně široký prostor vyjádřit se ke všemu, co je relevantní z hlediska předmětu projednávané věci a to v takovém rozsahu, aby byly maximálně osvětleny sporné body a bylo tak garantováno právo daňového subjektu unést důkazní břemeno ve vztahu ke svým daňovým tvrzením.
42. Lze tak uzavřít, že závěry správce daně a žalovaného ve vztahu k § 72 a § 73 zákona o DPH, byly za daného skutkového stavu předčasné, neboť všechny důkazy ještě nebyly shromážděny, resp. proto ani nemohly být hodnoceny každý jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti, a nemohlo být přihlíženo ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. S ohledem k výše uvedenému se již soud nezabýval námitkami ve *čtvrtém žalobním bodu*, v němž žalobce odkazuje na rozhodnutí SDEU s tím, že postup žalovaného je nesprávný,

neboť nárok na odpočet daně lze odmítnout pouze tehdy, pokud z objektivních důkazů vyplývá, že je uplatňován podvodně.

43. Městský soud v Praze tedy z důvodů shora uvedených podle § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému. Bude na žalovaném, aby se v dalším řízení po doplnění důkazního řízení podrobně vypořádal s námitkami žalobce včetně obrany uplatněné v žalobě, tyto námitky řádně vyhodnotil a rozhodl, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí zaujme stanovisko ke všem uplatněným odvolacím důvodům a řádně a podrobně vyloží, jakými úvahami byl ke svým závěrům veden.
44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, náklady za zastoupení za 2 úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby) podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“) po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) za použití § 12 odst. 3 advokátního tarifu], dále režijní paušál ve výši 2 x 300,- Kč, tj. 600 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a 21% DPH v částce 1 428 Kč, celkem tedy 11 228 Kč. Za podanou repliku soud žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť obsahuje de facto stejné argumenty jako žaloba samotná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu